

1 חוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978

1. הגדרה

בחוק זה, "רשות מקומית" - עיריה, מועצה מקומית או איגוד ערים.

2. הקמת בית דין

(תיקון התשס"ג)

(א) יוקם בית דין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות שתפקידו לשפוט את עובדי הרשויות המקומיות על עבירות משמעת לפי חוק זה (להלן - בית הדין).
(ב) (בוטל).

3. מינוי חברי בית הדין

(תיקונים: התשמ"ב, התשס"ג)

(א) חברי בית הדין יהיו עובדי רשויות מקומיות; שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים, ימנה אותם מתוך שלוש רשימות, והן:

(1) רשימת העובדים הכשירים להתמנות שופטי בית משפט שלום, שערך שר המשפטים;

(2) רשימה שהגישו מועצות הרשויות המקומיות;

(3) רשימה שהגיש ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדי הרשויות המקומיות; לא הגיש

ארגון העובדים רשימה כאמור תוך חדשיים מיום שנמסרה לו דרישה לעשות כן, ימונו חברים לבית הדין מתוך כלל עובדי הרשויות המקומיות.

(ב) (בוטל).

(ג) שר המשפטים רשאי לקבוע בצו את המספר המינימלי של העובדים המוצעים לחברי בית הדין בכל אחד מהרשימות לפי סעיף זה; פחת מספר המוצעים ברשימה פלונית מהמינימום שנקבע לה, והרשאי להגישה לא השלים אותה תוך 60 יום מיום שנמסרה לו דרישה לעשות כן, רשאי שר המשפטים להשלים את הרשימה.

(ד) לענין סעיף זה, "עובד" - לרבות הזכאי לקיצבת פרישה מרשות מקומית שטרם מלאו לו שבעים שנה וטרם מלאו חמש שנים מיום יציאתו לקיצבה.

4. תקופת המינוי

(תיקון התשס"ג)

(א) מינויו של חבר בית הדין יהיה לתקופה של חמש שנים, אולם מי שתמה תקופת מינויו מותר לחזור ולמנותו.

(ב) חבר בית הדין שהחל לדון בענין פלוני תוך תקופת מינויו, רשאי לסיימו גם לאחר שתמה תקופה זו.

5. אב בית דין

(תיקונים: התשמ"ב, התשס"ג)

(א) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים, ימנה לבית הדין אב בית דין וממלא מקומו מבין חברי בית הדין שנתמנו לפי סעיף 3(א)(1).

(ב) שר המשפטים בהתייעצות עם שר הפנים רשאי למנות כחבר וכאב בית הדין, לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, מי שאינו עובד רשות מקומית ולא נתמנה לפי סעיף 3, ובלבד שנתמלאו בו שני אלה:

(1) הוא כשיר להתמנות שופט בית משפט שלום;

(2) המליצו עליו הן ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדי הרשויות המקומיות והן הארגון

המייצג את המספר הגדול ביותר של רשויות מקומיות.

6. פרסום

(תיקון התשס"ג)

המינויים של חברי בית הדין, אב בית הדין וממלא מקומו יפורסמו ברשומות.

7. הרכב צוותי בית הדין

(תיקונים: התשנ"ט, התשס"ג)

(א) בית הדין ידון בצוותים של שלושה שימנה אב בית הדין לכל דיון בענין פלוני; בכל צוות יהיה חבר אחד מכל אחת משלוש הרשימות הנזכרות בסעיף 3, ובלבד שלא ימונה לצוות חבר בית הדין שהוא עובד של הרשות שהנאשם עובד בה.

(ב) אב בית הדין ימנה את היושב-ראש לכל צוות; נמנה אב בית הדין עצמו עם הצוות - יהיה הוא היושב-ראש.

(ג) נעדר משיבה חבר צוות של בית הדין, למעט היושב ראש, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני שני חברי הצווה הנותרים אם הסכים לכך הנאשם, זולת אם החליט יושב ראש הצוות לדחות את הדיון.

(ד) חבר צוות של בית הדין שנפטר או שכהונתו נפסקה או שהועבר מכהונתו או שאב בית הדין קבע, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע את טענותיהם לענין זה, כי החבר נעדר לעתים תכופות משיבות בית הדין, או שלא יוכל להמשיך ולהשתתף בישיבות בית הדין, רשאי אב בית הדין ל מנות לצוות חבר אחר במקומו; הצוות האחר רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע הצוות הקודם ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע את טענותיהם לענין זה, לנהוג בראיות שגבה הצוות הקודם כאילו גבה אותן בעצמו, או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

8. הפסקת הכהונה

(תיקון התשנ"ט)

(א) חדל חבר בית הדין, שלא מחמת יציאה לקיצבה, להיות עובד הרשות המקומית שבה עבד כשנתמנה, או מלאו לו שבעים שנה, תיפסק כהונתו כחבר בית הדין; אולם רשאי הוא, באישור אב בית הדין, לסיים את הדיון בענין פלוני שהחל בו לפני הפסקת כהונתו.

(ב) חבר בית הדין שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, רשאי שר המשפטים, אם לדעתו אין זה ראוי שימשיך בכהונתו כחבר בית הדין, להעבירו מכהונתו בבית הדין, לאחר שנתן לו הזדמנות להביא את טענותיו לפניו או לפני מי שהסמיך לכך.

9. עבירות משמעת

(תיקונים: התשס"ח, התשע"א)

עובד רשות מקומית שעשה אחת מאלה אשם בעבירה משמעת:

(1) עשה מעשה או התנהג באופן שפגע במשמעת עובדי הרשות המקומית;

(2) לא קיים את המוטל עליו כעובד הרשות המקומית על פי חוק, תקנה, נוהג, הוראה כללית או הוראה

מיוחדת שניתנה לו כדין, או התרשל בקיום המוטל עליו כאמור;

- (3) התנהג התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד הרשות המקומית או התנהג התנהגות העלולה לפגוע בתדמיתה או בשמה הטוב של הרשות המקומית;
- (4) התנהג התנהגות בלתי הוגנת במילוי תפקידו או בקשר אתו;
- (5) השיג את מינויו כעובד הרשות המקומית במסירת ידיעה כוזבת או בהעלמת עובדה הנוגעת לענין, או בשימוש באיומים או בכוח או באמצעים פסולים אחרים;
- (6) הורשע על עבירה שיש עמה קלון;
- (7) עובד שדרגתו אחת מארבע הדרגות הגבוהות בדירוג שאליו הוא שייך - היה חייב חוב סופי בשל ארנונה או אספקת מים בעד שישה חודשים, ולא שילם אותו ממועד התשלום של חלקו האחרון של החוב ובמשך תקופה העולה על שנה; לעניין זה, "חוב סופי" - כהגדרתו בסעיף 120(10) לפקודת העיריות; הוראות פסקה זו לא יחולו לגבי חוב כאמור שלא שולם בתקופה שבה לא שילמה הרשות המקומית לעובד את שכרו;
- (8) ערך חיפוש, ביצע עיכוב או נכנס לרשות היחיד, שלא כדין או שלא בתום לב, או השתמש בכוח כלפי אדם, במסגרת מילוי תפקיד, בלא סמכות כדין ובלא הצדק סביר, מעבר למידה הנדרשת או בניגוד להנחיות שקיבל ממשטרת ישראל או לכל הוראה אחרת שניתנה כדין;
- (9) ² הפר את חובתו לפי חוק שירות הציבור (הצהרת הון), התשע"ז-2016.

10. מינוי תובע

ראש רשות מקומית ימנה אדם לקבלת קובלנות ולהגשת תובענות לבית הדין נגד עובד אותה רשות מקומית הנאשמים בביצוע עבירות משמעת לפי חוק זה (להלן - תובע); המינוי יכול שיהא כללי או לצורך ענין מסויים.

11. קובלנה

ראש רשות מקומית או מי שהוא הסמיך לכך או היועץ המשפטי לממשלה רשאים להגיש לתובע קובלנה על עבירת משמעת שעבר עובד הרשות המקומית.

12. מינוי חוקרים

ראש רשות מקומית רשאי למנות לענין חוק זה חוקרים שיפעלו לפי הוראות התובע; המינוי יכול שיהא כללי או לצורך ענין מסויים; לא נתן התובע לחוקר הוראה לענין פלוני, רשאי ראש הרשות המקומית לתיתה.

13. סמכויות חקירה

בענינים שהם בסמכות של בית הדין יהיו לתובעים ולחוקרים הסמכויות שאפשר להעניקם לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (עדות), וסעיף 3 לאותה פקודה יחול על חקירות של תובעים או חוקרים מכוח סמכויות אלה, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

14. הגשת תובענה

(תיקון התשנ"ט)

(א) ראה התובע שיש בקובלנה ובחומר החקירה ראיות מספיקות לכאורה לאישום עובד רשות מקומית בעבירת משמעת, רשאי הוא להגיש נגדו תובענה לבית הדין; החליט התובע שלא להעמיד את העובד לדין רשאי היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך לחייבו לעשות כן.

(ב) בתובענה כאמור בסעיף קטן (א), מותר להאשים בעבירת משמעת אף אם לא צוינה בקובלנה.

15. שמירת סמכות של ראש רשות מקומית

אין בהוראות סעיפים 10 עד 14 כדי למנוע ראש רשות מקומית מלהתרות או לנזוף בעובד על מעשה או מחדל שיש בו משום עבירת משמעת; התראה או נזיפה כאמור לא יראוה כאמצעי משמעת לענין סעיף 19.

16. החלת הוראות חוק ועדות חקירה

(תיקון התשס"ג)

בכפוף לאמור בסעיף 22 יהיו לבית הדין כל הסמכויות הנתונות לוועדות חקירה לפי סעיפים 8 עד 11 ו-27(ב) לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968.

17. אמצעי משמעת

(תיקונים: התשנ"ט, התשס"ג)

בית הדין מוסמך להחליט על אחד או אחדים מאמצעי משמעת אלה:

- (1) התראה;
- (2) נזיפה;
- (3) שלילת זכויות הוותק, כולן או מקצתן, הכל לתקופה שיקבע;
- (4) הורדה בדרגה או הקפאתה, במידה ולתקופה שיקבע;
- (5) הפקעת משכורת עד החלק הששי ממנה לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים;
- (6) העברה - בתיאום עם ראש הרשות המקומית - למשרה אחרת, בהגבלת זמן או ללא הגבלה;
- (7) פסילה, לאחר העברה כאמור בפסקה (6), למילוי תפקידים מסויימים, במידה ולתקופה שיקבע;
- (8) פיטורים בתשלום פיצויי פיטורים, כולם או מקצתם, או ללא תשלום פיצויי פיטורים ורשאי הוא להורות על תשלום פיצויי הפיטורים שנשללו, כולם או מקצתם, כפי שיחליט, למי שהעובד חייב בפרנסתם.
- (9) פסילה, לאחר פיטורים או פרישת העובד מעבודתו ברשות המקומית בדרך אחרת, למילוי תפקידים מסויימים ברשות המקומית או בכלל הרשויות המקומיות, לצמיתות או לתקופה שיקבע;
- (10) פסילה, לאחר פיטורים או פרישת העובד מעבודתו ברשות המקומית בדרך אחרת, לעבודה ברשות המקומית או בכלל הרשויות המקומיות, לצמיתות או לתקופה שיקבע;
- (11) בצירוף לאמצעי משמעת אחר - פרסום החלטת בית הדין, כולה או מקצתה, באופן שיקבע בית הדין.

17א. השבה

(תיקון התשנ"ט)

בעת הטלת אמצעי משמעת כאמור בסעיף 17 או בסמוך לאחר מכן, רשאי בית הדין להורות, לאחר ששמע את טענות בעלי הדין לענין זה, כי על הנאשם להחזיר למעבידו את מה שהשיג על ידי מעשיו נושא התובענה, או את תמורתם, ושהמעביד זכאי להם, בשיעור שלא יעלה על שש משכורות חודשיות של העובד; התמורה תיגבה בדרך של ניכוי ממשכורתו, מקצבתו או מפיצויי פיטוריו או בדרך שבה נגבה קנס שהטיל בית משפט בהליך פלילי, בסכום אחד או בשיעורים, הכל כפי שיקבע בית הדין, ובלבד שאם תוגש על ידי הרשות המקומית תביעה אזרחית לענין זה, יקוזז ממנה הסכום שבית הדין הורה עליו כאמור.

18. פיטורים על תנאי

(א) החליט בית הדין לפטר עובד, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהפיטורים יהיו על תנאי; מי שנידון לפיטורים על תנאי לא ישא את ענשו אלא אם עבר - תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו ואשר לא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (להלן -

תקופת התנאי) - אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בגזר הדין והורשע בשל עבירה כזאת (להלן - עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה.

(ב) תקופת התנאי תתחיל מיום מתן גזר הדין זולת אם הורה בית הדין אחרת.

(ג) קביעת העבירה הנוספת לפי סעיף קטן (א) יכול שתהיה בציון עבירה לפי סעיף 9 או בציון סוג של מעשים או מחדלים או בפירוט מעשים או מחדלים מסויימים.

(ד) הטיל בית הדין עונש של פיטורים על תנאי, רשאי הוא בנוסף על כך להטיל על העובד גם אחד או אחדים מאמצעי המשמעת המפורטים בסעיף 17(1) עד (7) ולפרסם את החלטתו כאמור בסעיף 17(11).

19. אין מענישים פעמיים על עבירה אחת

לא ינקטו נגד עובד רשות מקומית אמצעי משמעת על עבירת משמעת אחת יותר מפעם אחת.

20. החלת הוראות חוק שירות המדינה (משמעת)

(תיקונים: התשס"ג, התשס"ה, התשס"ז, התשפ"ד)

בכפוף להוראות חוק זה יחולו הוראות חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן - חוק המשמעת), למעט סעיפים 19 עד 30, על עובדי הרשויות המקומיות, על חברי בית הדין ועל ההליכים בבית הדין, וסמכויות בית הדין יהיו כסמכויות בית הדין למשמעת לפי חוק המשמעת, הכל בשינויים ובתיאומים שיקבע שר הפנים באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת ובשינויים אלה:

(1) במקום האמור בסעיף 47(א), (ב), (ה) ו-(ה1) לחוק המשמעת, לענין סמכות ראש הרשות המקומית

ובית הדין להשעות עובד שהחלה נגדו חקירה פלילית, או שהוגש נגדו כתב אישום, יחולו הוראות אלה:

(א) החלה חקירה פלילית של המשטרה נגד עובד רשות מקומית, בעבירה שמפאת חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי להמשיך לשמש בתפקידו, רשאי ראש הרשות המקומית, לאחר שהתייעץ עם היועץ המשפטי של הרשות המקומית, להשעות את העובד לתקופה שלא תעלה על 45 ימים; בית הדין רשאי להורות על הארכת תקופת ההשעה, לפי בקשת ראש הרשות המקומית, לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על שישה חודשים.

(ב) הוגש כתב אישום נגד עובד רשות מקומית, רשאי בית הדין, לבקשת ראש הרשות המקומית, להורות על השעיית העובד, אם נוכח בית הדין כי בנסיבות הענין מדובר באישום בעבירה שמפאת חומרתה או נסיבותיה אין העובד ראוי להמשיך לשמש בתפקידו; השעה כאמור תימשך לא מעבר לחמישה עשר ימים מיום גמר ההליכים בכתב האישום, ואולם אם הוגשה קובלנה נגד העובד על עובדות שעלו במהלך החקירה הפלילית או הדיון בבית המשפט בתוך חמישה עשר הימים האמורים, תימשך ההשעה לא מעבר לגמר ההליכים המשמעתיים;

(ג) (1) הוגש כתב אישום נגד עובד רשות מקומית, אשר במסגרת עבודתו אחראי על קטין או חסר ישע,

בחדש לביצוע עבירת מין או אלימות חמורה בקטין או בחסר ישע, יודיע ראש הרשות המקומית על כך לבית הדין למשמעת מיד לאחר שנודע לו הדבר.

(2) בית הדין למשמעת יקיים דיון במעמד הצדדים בעניין השעיית העובד, בהקדם האפשרי לאחר שקיבל

את הודעת ראש הרשות המקומית כאמור בפסקת משנה (1) או לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו.

(3) מצא בית הדין למשמעת שהוגש כתב אישום כאמור בפסקת משנה (1), יורה על השעיית העובד

לתקופה כאמור בפסקת משנה (ב) סיפה, אלא אם כן שוכנע כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים שלא להשעותו ובכללם האפשרות להעבירו לעבודה אחרת כאמור בסעיף 47(ד) לחוק המשמעת, וכי לא ייגרם

נזק לקטין או לחסר ישע במסגרת עבודה אחרת שאליה הועבר, בשל אי-השעייתו, והכל לאחר שנתן לעובד הזדמנות להביא לפניו את טענותיו.

(4) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות להשעות עובד לפי פסקת משנה (1)(א), או לפי סעיף 48 לחוק המשמעת.

(5) בפסקת משנה זו, "אחראי על קטין או חסר ישע", "חסר ישע" ו"עבירת מין או אלימות חמורה" - כהגדרתם בסעיף 47(א1)(5) לחוק המשמעת;

(2) בבקשות לפי פסקה (1) ידון אחד מאלה: אב בית הדין, ממלא מקומו, או חבר בית הדין הכשיר להתמנות שופט בית משפט שלום שאב בית הדין הסמיכו לכך.

(3) עובד שהושעה לפי הוראות פסקה (1), רשאי לפנות לבית הדין למשמעת בתום שישה חודשים מיום מתן ההחלטה על השעייתו בבקשה להפסיק את ההשעה; החליט בית הדין לדחות את הבקשה רשאי העובד לפנות כאמור אחת לתשעה חודשים החל ממועד דחיית הבקשה, אף אם לא התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות.

21. בית הדין - ניהולו, החזקתו והוצאות

(תיקון התשס"ג)

שר הפנים יקבע בתקנות את מקום מושבו וסדרי ניהולו והחזקתו של בית הדין, שכרם וכפיותם של העובדים בו ושל מי שהתמנה לפי סעיף 5, וחלוקת ההוצאות הכרוכות בכך בין הרשויות המקומיות.

22. סדרי הדין

(תיקון התשס"ג)

שר המשפטים יקבע בתקנות את הליכי ההעמדה לדין בפני בית הדין ואת סדרי הדין בו.

23. ביצוע החלטות בית הדין

(תיקון התשס"ג)

(א) אמצעי משמעת שהחליט עליו בית הדין לא יבוצע אלא לאחר שנמסר לידי העובד העתק מאושר של ההחלטה ולאחר שחלפה תקופת הערעור; הוגש ערעור, לא תבוצע ההחלטה אלא לאחר שנמסר לעובד העתק מאושר של פסק הדין בערעור.

(ב) החליט בית הדין לפטר עובד או להעבירו למשרה אחרת, רשאי הוא להורות בהחלטתו על ביצוע מיידי אם ראה שחומרת העבירה מצדיקה זאת.

(ג) שר הפנים רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר ביצוען של החלטות בית הדין בידי הרשויות הנוגעות בדבר.

24. ערעור על החלטת בית הדין

[תיקונים: התשס"ג, התשס"ח (מס' 2)]

(א) פסק דין של בית הדין ניתן לערעור של העובד ושל התובע, לפני שופט של בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו מצוי מקום מושבו של בית הדין, לא יאוחר מהיום השלושים לאחר שניתן פסק הדין, אם ניתן בפני המערער, או לאחר שהומצא לו העתק ממנו, אם ניתן שלא בפניו.

(ב) החליט בית הדין על ביצוע מיידי של פיטורים או על העברה מיידי למשרה אחרת כאמור בסעיף 23(ב), רשאי שופט בית המשפט המחוזי כאמור בסעיף קטן (א), על פי בקשת העובד, לעכב את הביצוע עד להחלטה בערעור, ואם כבר פוטר העובד או הועבר כאמור לפי ההחלטה - להורות על החזרה למשרתו; נתן השופט החלטה לפי סעיף זה, רשאי הוא גם לצוות

על השעיית העובד מתפקידו.

(ג) החליט השופט לבטל החלטה בדבר פיטורי עובד או בדבר העברתו למשרה אחרת, יהיה הביטול, לכל דבר, בר תוקף למפרע מיום ביצוע הפיטורים או ההעברה.

(ד) בבואו להכריע בערעור רשאי השופט לעשות אחת מאלה:

(1) לקבל את הערעור, כולו או מקצתו, ולשנות את פסק הדין או לבטלו ולתת אחר במקומו, או להחזיר את

הדין עם הוראות לבית הדין;

(2) לדחות את הערעור;

(3) ליתן בקשר לפסק הדין כל החלטה אחרת שבית הדין היה מוסמך לתיתה.

(ה) השופט רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עיוות דין.

(ו) לענין הערעור, הכרעת הדין וגזר הדין מהווים יחד את פסק הדין.

(ז) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את סדרי הדין בערעור וכן בבקשות לעיכוב ביצוע והחזרה למשרה לפי סעיף זה.

25. תיקון פקודת העיריות

(א) בסעיף 171 לפקודת העיריות -

(1) המלים "ובאישור הממונה" - ימחקו;

(2) בפסקה (1), אחרי "לפטרו" יבוא "שלא מחמת עבירת משמעת כמשמעותה בחוק הרשויות המקומיות

(משמעת), התשל"ח-1978";

(3) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) על פי החלטת בית דין למשמעת לפי החוק האמור בפסקה (1)".

(ב) בסעיף 184 לפקודת העיריות, פסקה (2) - בטלה.

26. ביצוע ותקנות

שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

27. תחילה

תחילתו של חוק זה ששה חדשים מיום פרסומו.

28. הוראות מעבר

(א) חוק זה לא יחול על ביצוע החלטה סופית אשר לפני תחילתו ניתנה בבית דין למשמעת של עובדי רשות מקומית שהיה קיים אותה שעה, והליכים שהיו תלויים ועומדים לפני בית-דין כאמור, ימשיכו בהם, ויבצעו החלטות שניתנו בהם, כאילו חוק זה לא נתקבל.

(ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן (א) יחול חוק זה גם על עבירת משמעת שנעברה לפני תחילתו, ובלבד שניתן היה להעמיד עובד לדין משמעתי בשל עבירה זו גם בשעת ביצועה.

מנחם בגין

יוסף בורג

ראש הממשלה

שר הפנים

-
- [1]. ס"ח 902, התשל"ח (21.7.1978), עמ' 153.
- תיקונים: ס"ח 1040, התשמ"ב (11.2.1982), עמ' 32;
- ס"ח 1689, התשנ"ט (29.10.1998), עמ' 7;
- ס"ח 1877, התשס"ג (21.11.2002), עמ' 102;
- ס"ח 1972, התשס"ה (6.1.2005), עמ' 74;
- ס"ח 2108, התשס"ז (7.8.2007), עמ' 435. הצ"ח - כנסת 152, התשס"ז, עמ' 182;
- ס"ח 2124, התשס"ח (31.12.2007), עמ' 101. הצ"ח - כנסת 144, התשס"ז, עמ' 146;
- ס"ח 2169, התשס"ח (27.7.2008), עמ' 670 [התשס"ח (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 341, התשס"ח, עמ' 212;
- ס"ח 2313, התשע"א (15.8.2011), עמ' 1062. הצ"ח - ממשלה 541, התשע"א, עמ' 179;
- ס"ח 2584, התשע"ז (17.11.2016), עמ' 9. הצ"ח - כנסת 633, התשע"ו, עמ' 94;
- ס"ח 3171, התשפ"ד (6.3.2024), עמ' 583. הצ"ח - כנסת 919, התשפ"ב, עמ' 178.
- [2]. תחילת תוקפו של ס"ק 9(9) - ביום 1.4.17.